

Digues, foll, qui sap més
d'amor, aquell que en té plaer
o aquell que en té sofrences
i tristeses?
Respongué, i va dir que
l'un sense les altres no pot tenir
coneixement d'amor.
(Ramon Llull. *Llibre d'amic i amat*, vers 179)

Meditació.

Fins a la porta de quiròfan us han deixat que l'acompanyéssiu. Tenia els ulls oberts i somreia. Com l'estimàveu! Era tan vostre!
Havíeu patit tan des del dia que li van detectar el mal!
Anàvem sortint amb els paquets i les abraçades eren tan efusives. La vostra filla no arribava. Feia un any i mig que marxà. El cor s'estava alarmant. Per fi, i tan tranquil·la entra la darrera tot parlant amb una senyora gran ... quin canvi... de l'enyorança, la paciència, el temor.... a ara, quina joia, quin plaer!!

La vida és un conjunt de vivències de tota menes, i sens dubte les més valuoses són les que tenen relació amb el que en diem amor. Plaer, comprensió, unió, silenci, enyorança, dolor, interrogants, construcció, desconstrucció, distància, proximitat, goig, absència... hi ha de tot. No s'ha donat un amor per sempre plaent, bell, sense alteracions, al contrari moltes vegades és en la prova dolorosa quan ens adonem de l'amor que tenim.

De camí cap a Jerusalem Jesús és ben conscient del que l'espera. De cap manera ignora el què s'està tramant contra d'Ell. I sap molt bé amb quin odi s'està teixint la trama. Recorda els dies de Galilea, la gentada, els ulls que s'obrien, aquelles mirades d'agraïment. Per amor accepta el que és a punt d'arribar i el seu patiment serà el consol durant segles de patiments que trobaran en Ell el reflex d'un amor incondicional.

No t'ha passat, o potser et passa, que les tristeses i desenganys són la buidor que l'estimació pot omplir amb força renovada? Aquella llarga visita, el somriure sincer i amable, els detalls amagats i tantes situacions en les que has deixat que sigui el cor el determinant... que potser no han produïts més amor? Aquestes són també accions i situacions per un temps com el que estem vivint.

Jesús Renau sj.
